aliū corroborat ſic in cōgregatione bonoꝝ. Idcir-
co Iſid. dicit. Bonā ſocietatē q̄re. ſi eris ſociꝰ con
uerſatiōis eris ⁊ ſocius ꝟtutis. ¶ Tertio q̄ſi ſemꝑ
ligmen cere adminiſtrat pabulū. Spūalr. et ſic pa-
bulū opationis bone Prouer. xxvij. Cū defecerit
ligna extinguet ignis. Et ſicubi defuerit opera bo
na extinguit ignis charitatis. et perit oē qḋ agit.
Idcirco Leui. vj. Ignis in altari meo ſemꝑ arde-
bit quē nutriat ſacerdos ꝑ ſinglos dies ſubijciēs
ligna. D ¶ Et nota ſicut tria ſunt q̄ cuſtodiūt lu
mē ne extinguat. ſic tria ſunt q̄ impediūt ne extin
ctū reaccēdat. ſ. remotio. humectatio. ⁊ groſſi cor-
poris interpoſitio. Sic q̄uis ꝓdicatores habent
ignitū eloquiū tn̄ aliq̄s accēdere nō poſſunt. Pri
mo qꝛ familiaritate vel vicinitate auditores eis ſi
aſſociant. Prouer. xiij. Qui cū ſapiētibꝰ graditur
erit ſapiēs. ⁊ amicus ſtultoꝝ ſilis illis efficit. Sic
dr̄ Deut. xxxiij. Qui appropinquāt pedibꝰ eiꝰ ac
cipiūt de doctrina eius. Predicatores ſunt pedes
dei q̄ ꝑ vniuerſuꝫ mundū deū portāt. illis oportet
appropinq̄re ſi volumꝰ illumiari. ps. Declaratio
ſermonū tuoꝝ illumiat ⁊ intellectū dat paruulis
Scḋo aliq̄ deliciarū ſclariū amore humectant. j.
Choꝝ. ij. Aialis hō nō ꝑcipit ea q̄ dei ſunt. Rom.
viij. Qui ſm carnē ſunt q̄ carnis ſunt ſapiunt. qui
ꝟo ſm ſpm̄ ſt q̄ ſpūs ſūt ſentiūt. Et iō ſubdit apl's
ibidē. Qui in carne ſunt. i. q̄ carnalit ⁊ delicioſe vi
uunt. deo placere neq̄unt. Et iterū. Si ſm carneꝫ
vixeritis moriemini. Tertiū qḋ impedit ne lumē
extinctū reaccēdat eſt groſſi corpis interpoſitio. i.
terrenoꝝ amor ⁊ ſollicitudo. Mat. xiij. Sollicitu
do ſcl'i huiꝰ ⁊ amor diuitiarū ſuffocāt dei ꝟbū. qḋ
eſt ⁊ habet ſe tanq̄ꝫ lumē aie. de quo ps. cxviij. Lu
cerna pedibꝰ meis ꝟbū tuū ⁊ lumē ſemitis meis
Volens igit hic fulgere in gr̄a dꝫ ſe cuſtodire ne
lumē gr̄e in ipo extinguat. Et ſi extinctū fuerit dꝫ
a ſe remouere impedimēta vt d̄ nouo accēdet. Et
q̄ hic in pn̄ti ſcl'o fulget ꝑ gr̄am ⁊ deuotionē in fu
turo fulgebit in gl'ia ꝑ eternā ꝯſolationē ⁊ gl'ifica-
tionē. Lumē aūt gr̄e ⁊ gl'ie habet virgo impetrare
gl'ioſa. Quere de hoc exemplū. Recurramꝰ igit
ad merita ipſius matris gr̄e ⁊ miſericordie.

¶ De ſancta Dorothea ¶ Sermo lix.

Vigilate et videte. qꝛ
neſcitis diē neq̄ꝫ horam. Mat. xxv. ¶ In
ſumma euāgelij tria innuunt. Prio bo-
noꝝ ⁊ maloꝝ finalis diſcretio. ibi. Simile eſt re-
gnū celoꝝ. Scḋo ſingloꝝ vniuerſalis reſurrectio
ibi. tūc ſurrexerūt oēs ꝟgines ille. Tertio maloꝝ
eternalis excluſio. ibi. Amē dico vobis neſcio vos
¶ Dixi pmo innuit bonoꝝ ⁊ maloꝝ diſcretio. In
terim ꝙ ſumus in hoc ſcl'o nō poſſumus veracit
⁊ certitudinaliter diſcerni q̄les ſumꝰ. in fine auteꝫ
cuiuſlibet apparebit. Et hoc declarat ꝑ ꝟba ⁊ exē
pla pn̄tis euāgelij. vbi dicit Sile eſt regnū celoꝝ
Gre. id eſt militās eccl'ia. decē ꝟginibus. id ē vni-
uerſitati fideliū: qui ꝓpter integritatē fidei ꝟgines
vocant. Et ſic viri ⁊ mulieres ꝟgines dicunt. ij. ad
Choꝝ. xj. Deſpōdi vos vni viro. ſ. ꝑ fidē. ꝟginem
caſtā exhibere xp̄o. Aug. Per ꝟginē caſtā intelli-
git continētia a vicijs ⁊ voluptatibus. ad quā ſcꝫ
ꝯtinentiā oēs fideles obligant. qui oēs ſignifican
tur per decē ꝓpter decē mandatoꝝ dei impletionē
Mat. xix. Si vis ad vitā ingredi ſerua mandata.
Et ſic dicit Chriſ. ſup Mat. Ideo ponit vniuerſi
tatē fideliū in perſona ꝟginū vt oñdat licet ꝟgini
tas magnū q̄d ſit. tn̄ ſi opibus bonis nō eſt fulcita
cū adulteris foris eijcit. ideo neceſſe eſt vt habeat
bona opa. Greg. Nō ſufficit mala non agere niſi
q̄s ſtudeat bonis opibus abundare. Ideo ſubdit.
Accipiētes lāpades ſuas. i. bona opa ſm Augꝰ.
Sicut lāpades vitree ſunt trāſlucide. ⁊ ſic opa nr̄a
etiā corā alijs lucere debent. Matth. v. Sic luceat
lux v̄ra corā hoibꝰ vt videant opa v̄ra bona ⁊ gl'ifi
cent p̄rem v̄rm q̄ in celis eſt. Chriſ. aūt ꝑ lāpades
fidē intelligit. Sicut eīn lāpas illuminat domū.
ſic fides aiam. Propter qḋ dicit poſt baptiſmum
accipe ſtolā candidā. lāpadē ardentē. ⁊ cuſtodi ba
ptiſmū tuū vt poſſis xp̄o occurrere. Subdit. Exi
erunt obuiā ſpōſo ⁊ ſponſe. id eſt xp̄o ⁊ eccleſie ſe
preparauerūt ad obediendū. Exire eſt mūdo ⁊ vi
cijs renūciare. Sequit. Quinq̄ꝫ aūt ex eis erāt fa
tue ⁊ quinq̄ꝫ prudentes. Prouer. xxiiij. Qui cogi
tat mala facere ſtultus eſt. qui aūt cū charitate ex
ſpūali ſapore ⁊ prudēti ordine ſe in deū ferūt pru-
dentes ſunt. Ad h̄ hortat nos Hiero. dicēs. Oēs
ſenſus nr̄os in deū referamus. ſ. viſum. auditum
guſtū tactū. Aliter dicit Gre. Qui recte credunt ⁊
iuſte viuūt prudētes ſunt. q̄ aūt ꝯfitent fidē ⁊ nō
agunt opera ad ſalutē fatui dicunt. de q̄bus ſub-
dit. Quinq̄ꝫ fatue acceptis lāpadibus. i. fidē. non
ſumpſerūt oleuꝫ ſecū. i. charitatis opa. Quid pro
deſt lāpas ſine oleo. ⁊ ſic fides ſine opibus. Gre.
Quid ꝓdeſt ſi redēptori nr̄o fide iūgimur. mori-
bus aūt diſiungimur Iaco. ij. Fides ſine opibus
mortua eſt. i. nō fructuoſa. Hiero. Quid ꝓdeſt ſi
deū fide inuocas quē opibus negas. Iſid. Beatꝰ
eſt q̄ recte credit. et credēdo bn̄ viuit. ⁊ bn̄ viuēdo
rectā fidē cuſtodit. Alio mō ſm Aug. Fatue hn̄t
lāpades ſine oleo. i. bona opa ſine recta intētione.
Gre. xxiiij. mora. Qui rectā intentionē in ope nō
tenet opus ⁊ cultū ꝑdet. Luc. xj. Si oculus tuus.
id eſt intētio tua nequā eſt. totuꝫ corpus tuū tene-
broſuꝫ erit. i. totū opus Hiero. Opus cōmenſura
tur intentiōe. quantū intēdis tantū facis. Vn̄ ma
giſter in. ij. diſ. xl. Actus ſimpliciter mali ſunt q̄ ꝑ
uerſam intentionē habēt. ſm Gre. Lāpades ſine
oleo. i. opa ſine charitate. Vn̄ ſic lāpas ſine oleo
fetet. ſic opꝰ ſine charitate. j. ad Choꝝ. xiij. Si cha
ritatē nō habuero nihil ſum. ⁊ tales dicunt fatui.
Per oppoſitū aūt ſe habēt prudētes. d̄ q̄bus ſub
dit. Prudētes ꝟo acceperūt oleū in vaſis ſuis cū
lāpadibꝰ. Hilariꝰ ſup Matt. Vaſa ſunt humana
corda. oleū eſt opus bonū in charitate factū. Sic
ḡ receperūt in vaſis oleū cū lāpadibus. i. fidē cuꝫ
opere. opus cū intentōe. oia illa cū charitate Hu
go. Charitas eſt deo ita familiaris vt māſionē hr̄e
nolit vbi charitas nō fuerit. ⁊ dicit idē i lib. de lau
de charitatis. Charitas facilius vincit deū q̄ꝫ ho-
minē. Per oppoſitū dicit Hilariꝰ ſup Ioh. Fru-
ſtra eſt oīs operatio niſi aſſiſtat dei dilectio Seq̄t.
Morā aūt faciente ſponſo id eſt deo q̄ piꝰs eſt. et
nō immediate iudicat ⁊ punit. Iſa. xxx. Expectat

nos deus vt miſerak nr̃i. Dormitauerũt oēs ſcʒ in
veniali p negligentiā. ⁊ dormierũt. ſcʒ in mortali
per maliciā. Eccs. viij. Quia nō cito cōtra malos
ꝓfert ſentētia abſqꝫ vllo timore filij hoim ꝑpetrāt
mala. ſubdit. Attñ ex eo ꝙ pctōr cēties facit malũ
⁊ p penitentiā ſuſtentat. ego cognoui ꝙ bonũ erit
timētibus deũ. ⁊ nō ſit bonũ impio vt ꝓlōgent di
es eius. ſed q̄ſi vmbra trāſeunt q̄ nō verent faciez
dei. q̄ſi vmbra. i. leuiter improuiſe ad mortez ⁊ ad
iudiciũ rapiunt p peſtilētias vel p alia media im-
prouiſa. qd̄ innuit in textu cuʒ ſubdit. Media no-
cte. i. nullo ſciēte ſm Ørige. hoc eſt cũ hoies ſunt
remiſſi ⁊ negligētes. ſicut in media nocte eſt ꝓfun
ditas ſoporis ⁊ magna frigiditas. ⁊ ſic hoies i ma
licia obſtinati Iſa. xxx. Dũ nō ſperet veniet ei cō-
tritio. j. Theſ. v. Cũ dixerint pax ⁊ ſecuritas veni
et eis repentinus interitus. Apocal. iij. Veniā ad
te q̄ſi fur in nocte. Clamor factus eſt. ſ. in iudicio.
id eſt ſonus angeloꝝ tubantiũ. j. Theſ. iiij. Canet
enī tuba ⁊ mortui reſurgēt. O q̄ntus clamor. non
erit aīa ita alte in celo. nec ita ꝓfunde in inferno.
nec corpus ita abſconditũ in ſepulcro quin audi-
et hũc clamorē. Ille clamor fuit ſemꝑ in auribus
bti Hieronymi q̄ dicit. Quotiēs diē iudicij cogi
to toto corꝑe cōtremiſco. ſiue bibo ſiue ꝯmedo ſꝑ
videt ſonare in auribus meis illa terribilis tuba.
Surgite mortui venite ad iudiciũ. Etiaʒ clamor
capit hic ꝓ ſentētia finali eterne dānationis quaʒ
ꝯtra reprobos faciet. de quo Mat. xxv. Diſcedite
a me maledicti in ignē eternũ. O terribil' clamor.
ſubdit. Ecce ſpōſus venit exite obuiā ei. hoc ē. ex-
hibete vos oēs ſine vlla ꝯtradictione. ei cũ opib⁹
vr̃is obuiādo. Reuera obuiabunt ei portātes ſin-
gula opa ſua q̄ſi añ faciē ſcripta. Et obuiabũt dif-
ferēter. boni cũ magna ꝯſolatiōe. mali cũ inexpli-
cabili terrore. hoc eſt qd̄ ſubdit. Tũc ſurrexerunt
oēs v̄gines ille. ſ. tā boni q̄ꝫ mali diuerſimode ſic̄
hic excitati a ſomno corꝑali. aliq̄ a deo. aliq̄ a dia-
bolo. aliq̄ ad peccatũ. aliq̄ ad v̄tutes. aliq̄ ad orati
onē. aliq̄ ad fornicationē. aliq̄ ad miſſam. aliq̄ ad
tabernā. ſic etiā ſm hoc reſurgēt in iudicio. Seqt.
Et ornauerũt lāpades ſuas. Gre. i. apud ſe cogita
uerũt opa ſua pro q̄bus remunerationē expecta-
bāt. Aug. i. parauerũt rōnes. ſ. recurrēdo ad meri
ta operũ. ⁊ cogitādo de iuſticia. mali ex timore. bo
ni ex amore. ij. ad Choꝝ. v. Omēs ſtabimus añ tri
bunal xp̄i. vnuſq̄ſqꝫ recipiet ꝓpria corpis ꝓut geſ-
ſit ſiue bonũ ſiue malũ. Sic dicit. Ornauerũt lā-
pades ſuas. vtinā oēs bñ ornarēt. ¶ Vbi no-
ta. tria requirunt ad ornandũ lampadē. Prio cla
ritas vitri. i. puritas ꝯſciētie. Ber. In illa die meli
or eſt pura cōſcia q̄ꝫ marſupia plena. Scd̄o pleni-
tudo olei. i. miſicordia ⁊ elemoſina. ps. Iocũdus
hō q̄ miſeret. Ambro. Sola elemoſyna eſt comes
defunctoꝝ. Tertio inflāmatio ignea. id ē fides cũ
dilectiōe. Leui. vj. Ignis in altari meo ſemꝑ arde
bit. ad Eph. iij. In charitate radicati ⁊ fundati vt
poſſitis cōprehēdere cũ oibus ſcis q̄ ſit lōgitudo
⁊c̄. Sed heu hoc mīme fatui ꝓuidere curauerũt.
iō ſubdit. Fatue ſapiētib⁹ dixerũt. Date nobis d̄
oleo v̄ro. Aug. Fatue cũ ſe vacuas inuenerũt fo-
ris teſtimoniũ q̄ſiuerũt. q. d. Iuſticia v̄ra eſt ſuffi-
ciēs vos gl̄ificare ⁊ nos excuſare. Ferte ḡ teſtimo
niuʒ de opibus nr̄is q̄ nos facere vidiſtis. Augu.
Sicut de ꝯſuetudine ſemꝑ inq̄rũt aliq̄ vñ ſoleant
gaudere. ⁊ ſic apud deũ. Iō aliq̄ in exteriori iudi-
cio vel teſtimonio gaudere ſolebāt. ⁊ ſic apud de-
um q̄rũt ⁊ poſtulant. vt ſupra. Quia lāpades nr̄e
extinguunt. Gre. hoc fit. cũ opa in apparētia hoiʒ
ſunt cādida. apud deũ v̄o tenebroſa. Luce. vj. Qd̄
hoibus altũ eſt abominatio eſt apud deum. vel ſm
Aug. extinguunt dũ opa fatuoꝝ aliene laudi ſub-
ijciũt ⁊ ſic carēt merito. d̄ q̄ Matt. vj. Faciũt opa
ſua vt videant ab hoibus. Amen dico vobis rece
perũt mercedē ſuā. Idcirco dicit Gre. Sepe ſor-
det in ꝯſpectu iudicis qd̄ fulgebat in ꝯſpectu ho-
minis. Recte dicit de opibus fatuoꝝ ſicut de viſu
ſtellarũ. ſtelle q̄ de nocte clare lucēt adueniēte ſo-
le ⁊ die obſcurant. Sic q̄dē ibi eſt. Nullus poteſt
aliuʒ iuuare. ſꝫ vix ſufficit ſibi ſua iuſticia. Ezech.
xviij. Iuſticia iuſti erit ſuꝑ eũ. ⁊ impietas impij ſu
per eũ erit. Iō rñdebũt vt in textu ſequit. Reſpō-
derũt prudētes dicētes. Neforte nō ſufficiat nob
⁊ vobis. Hiero. Nō dicũt ex auaricia vel inuidia
vel timore vel cupiditate. ſꝫ ſignificāt ꝙ q̄libet ha-
bebit ſatis ꝓ ſe rñdere. nec meritũ alicui⁹ poterit
ei q̄ indignus eſt ꝓdeſſe. de q̄. xiij. q. ij. In pn̄ti ſe-
culo ſcimus ſiue orōnib⁹ ſiue ꝯſilijs inuicē poſſe
nos adiuuari. cũ aũt añ tribunal xp̄i venerimus.
nec iob. nec daniel. nec noe rogare poſſe ꝓ q̄q̄ꝫ. ſꝫ
oportet vnũquēqꝫ portare on⁹ ſuũ. vt affirmat apo
ſtolus ad Gal'. vj. dicēs. Vnuſq̄ſqꝫ onus ſuũ por
tabit. iō dicũt. Ite potius ad vēdētes ⁊ emite vob.
q. d. ſm Ambro. Videre quō vos adiuuare pn̄t q̄
adulatōis oleũ vobis vēdere ꝯſueuerũt. Gre. Vē
ditores olei ſunt adulatores. ps. xl. Oleũ pctōris
nō impinguet caput meũ. Hiero. Adulator apd̄
phos diffinit blādus inimicus. Sidone⁹ i epl'ari.
Magis timeo adulatorē hoiem q̄ꝫ ꝑncipē infer-
nalē. Vel etiā q̄ſi diceret. Ite ad paupes vl' ad do
ctores eccl'ie p quoꝝ orōneʒ aut informationē ſu-
ſcipiatis oleũ. Dũ aũt irēt emere. i. ꝓuenienti mor
te. ecce ſpōſus venit. ſ. cũ ſublimitate maxima qui
hic venit in hu manitate. ⁊ q̄ parate erāt. ſ. in fide ⁊
bonis opibus. recta intētione ⁊ charitate. intraue
rũt cũ eo ad nuptias. Seneca. Venientē mortem
nemo hilaris accipit q̄ ſe ad illā nō ꝑparauit. Iō ois
nr̄a vita dʒ eſſe ꝑparatio ad mortē. Vñ Aug⁹. q̄r ni-
hil aliud eſt niſi curſus ad mortē. Et clauſa eſt ia-
nua. Gre. O quāte exultationis ſponſus venit. o
quāte dulcedinis. intrauerũt cũ eo ad nuptias. o
quāte amaritudinis clauſa ē ianua. vt ipleret illd̄
Amos. v. Cũctis q̄ foris ſunt dicet ve ve ve. Reue
ra p̄mo ve. ꝙ ianua miſicordie eis claudet ad in-
dulgendũ. qd̄ hic nō eſt indultũ. ibi nũq̄ꝫ indulge
tur. ꝓpter qd̄ dicit. Eſto ꝯſentiēs ꝓpt aduerſariuʒ
dũ eſt in via tecũ. neforte tradat te tortorib⁹ ⁊ mā-
cipabũt te carcere. ⁊ nō exies inde donec reddas
nouiſſimũ q̄drantē. ps. lviij. Nō eñ miſereris oi-
bus q̄ opant iniq̄tatē. Scd̄o ve. q̄r ianua gr̄e eis
claudet ad merendũ q̄ ſolũ hic habet. vt patet. ij.
Choꝝ. vj. Ecce nũc tp̄s acceptabile ecce nũc dies
ſalutis. ibi nō. apocal'. Poſt h̄ tp̄s non erit tp̄s. ſ.
merēdi. Tertio ve. q̄r claudet eis ianua gl̄ie ad in

trādū q̄ mō apiť oib⁹ vere penitētibus. Mat. iij.
z. iiij. c. Agite pniaꝫ z appropinq̄bit vobis regnū
celoꝝ. Prius egit de retributione bonoꝝ. nūc vo
agit de retributione maloꝝ dicēs. Nouiſſime vo
venerūt z reliq̄ vg ines. ſcꝫ tarde vt diues Lu. xvj.
dicētes. Dn̄e dn̄e aperi nobis. Chriſ. Nihil ꝓdeſt
ex neceſſitate repertita ꝯfeſſio q̄ non eſt facta ex vo
lūtate. Eccli. v. Ne tardes ꝯuerti ad dn̄m. nec dif-
feras de die in diē. ſubito em̄ veniet ira illius. z in
tpe vindicte diſꝑdet te. Et iterū Eccli. xvij. Cōfite
beris viuus z ſanus. a mortuo q̄ſi nihil perit con
feſſio. Sunt multi in finē penitentiā ꝯtrahentes.
dicētes illud Aug. Iuuenis ſum. faciā illō qō me
delectat. z poſtea penitētiā agā. ac ſi diceret. Per-
cutiā me gladio. poſtea vadā ad medicū. Heu ne-
ſcis vnius hore puncto vulnus accipiť qō vix lō-
go tpe ad ſanitatē reducit. hec aug. Audi ḡ q̄d di
cat dn̄s talibus. Amē dico vobis. neſcio vos. ſ. no
ticia approbationis fore dignos gl'ie. O terribile
vbū. amara ꝯſolatio. Cōcludit. Vigilate itaqꝫ. h
dicit nō illis ſꝫ aliꝭ negligētib⁹ hodie viuētib⁹ p
modū diligētis auiſatiōis. vt ſitis ſolliciti de aiaꝝ
vraꝝ ſalute. qꝛ neſcitis diē neqꝫ horā. ſ. vocationis
vīe p mortē ad iudiciū. Et h euāgelio chariſſimi
mei finaliter eliciť quō pſens eccl'ia pmixta ē bo-
nis z malis. q̄ oēs et ſinguli q̄les fuerūt i fine aut
poſt mortē diſcernenť. z vnuſq̄ſqꝫ ſm̄ merita vel
demerita a deo habebit retributionē. boni ꝯſolati
onē eterne gl'ie. ſꝫ mali ab hac gl'ia eťnaliter ſeclu-
denť ꝓpť inaduertentiā z negligentiā coꝝ. Horta
mur z nos vt ſinguli ſimus circūſpecti z ſolliciti
vigilātes in bonis operibus. vt hic poſſimus pro-
mereri gratiam z in futuro gloriam.

¶ Sermo lx. ¶ Ad idem.

Quinqꝫ fatue acceptiſ
q lāpadibus ſuis nō ſumpſerūt oleū ſecū.
prudētes vo acceperūt oleū in vaſis ſu-
is cū lāpadibus. Matt. xxv. ¶ ¶ Introductio.
Zizania ſm̄ Iſid. naſciť inter triticū. et q̄dammō
ſilis eſt herba tritico. ſic q̄ ab eo vix poterit diſcer
ni. z cū creuerit ſepať z eradicať. Spūalr. p zizani-
am intelligunť mali. q̄ creſcūt inter bonos. quorū
pauci ſunt reſpectu maloꝝ. Eccl's. j. Stultoꝝ infi
nitus eſt numer⁹. Sꝫ qꝛ tales a bonis non bn̄ pñt
cognoſci. iō creſcere cū illis pmittunť. quēadmo-
dū dixit xp̄s Mat. xiij. Sinite vtraqꝫ creſcere vſqꝫ
ad meſſem. Sup q̄ dic̄ aug⁹. in omeľ. Multi inq̄t
mali ſunt tolerādi quoꝝ pctā manifeſta nō ſūt. ne
forte eradicādo zizaniā eradiceť z triticū. Sꝫ quā-
uis nūc mali cū bonis creſcere pmittūť. h eſt ꝓpť
bonoꝝ exercitiū. vt dicit Gre. in mora. Deus vitā
maloꝝ tolerat. qꝛ eos ad ꝓbationē iuſtoꝝ ſuat. vt
dicit Grego. ſup Ezech. Quia abel fieri nō valet
quē malicia cayn nō exercet. Nā cū diabolus ad-
uerſari⁹ nr̄ tēptare nos nitiť tūc ipſis malis q̄ſi ar-
mis ꝯ nos vtiť. z p ipos in nos ſeuiēs cruciat. ſꝫ ne
ſciēs purgat. In extremo vo iudicio tūc dn̄s areā
mūdabit. zizaniā a tritico ſepabit. triticū i horreuꝫ
zizaniā igni inextinguibili tradet. Tunc ex fructi
bus cogⁱ ſcenť q̄ fatui vel prudētes fuerint. de q̄ the
ma. vbi ſupra. ¶ In ſumma vboꝝ duo breuiſſime

tāgunť. Prio maloꝝ fatuitas z negligētia. ibi. quī
qꝫ fatue. Scdō bonoruꝫ ſagacitas z diligētia. ibi.
prudentes. De pmo dicit. q̄nqꝫ fatue. h ¶ Vbi
ſciendū. triplex eſt fatuitas ſicut z prudētia. ſ. cor
dis. oris. z opis. Prima eſt fatuitas cordis. z illa
ꝓbať ex multis. Prio in h cū q̄s vbū dei vilipen
dit. puer. j. Sapientiā atqꝫ doctrinā ſtulti deſpici
unt. Et iterū puerb. xviij. Nō recipit ſtultus vbū
prudētie. i. vbū dei. Sed impleť in eo illud Eccli.
xxj. Tāq̄ dom⁹ exterminata ſic fatuo ſapia. Nā fa-
tuus nō curat lapides precioſos ſꝫ reſpuit qꝛ vim
ignorat. Et ſic fatui ſpūales ſe habēt ad vbū dei.
nō attēdētes illud Eccli. j. Verbū dei fons ſapien
tie in excelſis. Sꝫ heu nō aduertūt illō Ecci. xxj.
Cor fatui q̄ſi vas cōfractū oēm ſapiaꝫ nō tenebit.
Nā ſicut cribrū furfura retinet nō farinā. z ſic ta-
les inutilia z vana. qꝛ Sap. xiij. Vani ſunt omēs
hoīes in q̄bus nō eſt ſcia dei. Heu nō ſolū vani ſꝫ
miſeri Augu. de btā vita. Non eſt maior z miſera
bilior egeſtas q̄ʒ egere ſapia. Prouer. x. Qui indo
cti ſūt in cordis egeſtate morienť. Hic ḡ q̄ eget ſa-
piētia ſtultus eſt. Ecōtra prudētia ꝯſiſtit in ſuſce-
ptione vbi dei. de q̄ ꝓuer. xv. Cor ſapiētis q̄rit do
ctrinā. Et iterū puerb. xviij. Cor prudētis ſuſcipit
ſciaꝫ. z Eccli. xxj. Ornamentū aureū viro prudēti
doctrina. Et h neceſſariū eſt ad ſalutē. de q̄ Greg.
ſup Ezech. Qēs q̄ viā vite ſcire volūt vba vitatis
diligēter audire debēt. Scdō probať ſtulticia cor-
dis in h ſi q̄s correctionē nō ſuſcipit. vn̄ ꝓuer. xv.
Stultus irridet diſciplinā. nō ſolū irridet ſꝫ z cor-
rigentē odit. Prouer. ix. Corripe ſtultū z odit te.
Idē. xv. Nō amat peſtilēs eū q̄ ſe corripit. iō pro-
uerbi. xij. Qui odit diſciplinā inſipiēs eſt. O q̄t ſit
tales. de q̄bus Ecci. xxij. Qui docet fatuū q̄ſi qui
ꝯglutinat teſtā. Prudēs vo correctionē benigne
ſuſcipit ꝓuer. ix. Argue prudētē z amabit te. Ecci
x. Vir prudēs z diſciplinatus non murmurabit
correct⁹. Etiā tales correctiōes ꝓſunt circa prudē
tē. vt dr̄ ꝓuer. xvij. Plus pficit vna correctio apō
prudentē q̄ʒ centū plage apud ſtultū. iō di. Chriſ.
Nō eſt ꝯtemnēda correctio. qꝛ eſt via hoīs ad deū
ꝓpť qō dr̄ ꝓuer. xv. Qui deſpicit diſciplinā deſpi
cit aiaꝫ ſuā. Sap. iij. Sapientiā aūt z diſciplinā q̄
abijcit infelix eſt. et vacua eſt ſpes illoꝝ. Talibus
eueniet q̄rela cū illa eis nō ꝓderit nec ꝓdeſſe po-
terit. de q̄ ꝓuer. v. Cur deteſtatus ſum diſciplinā.
z increpatiōib⁹ nō acq̄euit cor meū. Tūc vt dicit
Greg. Oculos pena aperiet q̄s hic culpa clauſit.
Tertio ſtulticia cordis ꝯſiſtit in h. cū q̄s alienā cō
ſcientiā pluſq̄ʒ ſuā inquirit. de q̄ Ecci. xxj. Pes fa
tui facilis i domū ꝓximi intrat. Gre. in. iij. mora.
Tāto inteſius q̄s ſtult⁹ eſt de quāto ſua ꝓfundi⁹
ignorat. O q̄t ſunt tales alioꝝ vitā reſpiciētes. Cō
tra q̄s dicit apl's Ro. xiiij. Tu q̄s es q̄ iudicas ali
enū ſuū. ſi ſtat dn̄o ſuo ſtat. ſi cadit dn̄o ſuo cadit.
ad Ro. ij. In q̄ alterū iudicas teipm ꝯdēnas Me
rito tales ſtulti dicēdi ſunt. de q̄ Tullius de ſtulti
cia. Stultorū eſt ꝓpriū aliena vicia cernere. ſuoꝝ
obliuiſci. Et qō pl⁹ eſt ſpēale ſignū eſt malicie. vt
dicit Gre. in mora. Reprobi ſunt q̄ vnū bonū in-
caute reſpiciūt. z multa grauia mala in q̄bus ſunt
nō cōſpiciunt. Etiā q̄ alios inſpiciūt ſeipos nūq̄ʒ

ꝯgnoſcūt. Ecōtra faciūt ſapiētes. Seneca. Sūma philoſophia eſt ſuiipſius noticia. Ber. ſup ps. Dixit inſipiēs. dicit. Sapia cordis eſt plenitudo peccatoꝝ. ſi pctā tua reſpicis. ⁊ ea cordialiter defleas. Hugo. Multe ſcie hoīum. nulla melioꝛ ꝙ vbi hō cognoſcit ſeipm̄. Talē cognitionē laudat Ber. in meditatōibus ſuis dicēs. Multo melioꝛ ⁊ laudabilioꝛ ⁊ nobilioꝛ es ſi te ꝯgſcis ꝙ ſi te neglecto cognoſceres curſuꝫ planetarū. ¶ Scōa fatuitas eſt oꝛis. ⁊ hec ſilr̄ in trib⁹ pbaꝛ pncipalr̄. Pꝛio cū ꝗs ſe de bonis iactat. Eccli. xx. Laſciuus ⁊ imprudēs nō ſuabit tpus. Fatuū eſt merces ſuas multū pegrinātibus mōſtrare. Eccli. vij. Nō te iuſtifices apud deū. Job. xv. Celi nō ſunt mūdi in ꝯſpectu eius. quātomagis inutilis hō ꝗ bibit ꝗſi aquā iniqtatē. Stultū eſt igiꝛ ſeipm̄ iactitare. qꝛ Eccl'es ix. Neſcit hō an odio vel amoꝛe dignus ſit. ꝫ oia in futurū reſeruanꝛ incerta. j. Choꝝ. x. Qui ſe extimat ſtare videat ne cadat. Ecōtra prudētia oꝛis cū ꝗs de ſe humiliꝛ loquiꝛ. prouer. xviij. Sapiens in oibus metuit. ſicut Job. ix. Verebar oia opera mea ſciēs ꝙ nō parceres delinquēti. Sic aplus. j. Choꝝ. iiij. Nihil mihi ꝯſcius ſum. ꝫ in h nō iuſtificatus ſum. Sic docuit ipe ſaluatoꝛ diſcipl'os ſuos dicēs Lu. xvij. Cū feceritis oia ꝗ pcepta ſūt vobis dicite inutiles ſui ſum⁹. Scōo in h ꝙ defect⁹ ſuos faciliꝛ demōſtrat. puer. xij. Fatuus ſtatī indicat irā ſuā. Eccli. xxj. In oꝛe fatuoꝝ coꝛ eoꝝ. prouerbi. xxix. Totū ſpm̄ ſuū pfert ſtultus. ſapiens aūt differt ⁊ reſeruat in poſterū. Sic ꝫ econtra ſapiēs nō faciliter vba exp̄mit. Eccli. xxj. In coꝛde ſapientū os eoꝝ. Et paulo añ. ſ. Eccli. xx. Hō ſapiens tacebit vſqꝫ ad tps. Idcirco diciꝛ Ecci. v. Honoꝛ ⁊ glia in ſermone ſenſati. lingua imprudentis ſubuerſio eſt illius. Tertio ꝯſideraꝛ in h qꝛ alios detractoꝛie infamāt. Ecci. xix. Sagitta infixa in femoꝛe canis. ſic vbū in oꝛe ſtulti. Item habēt ſe ad modū ſuis. nā ſicut ſus citius currit ad lutū ꝙ ad aurū. ⁊ ſic mali potius reſpiciūt prauū ꝙ bonum Eccli. xxj. Labia imprudētis ſtulta narrabūt. Reuera ſtulta. qꝛ de talib⁹ detractoꝛibus dr̄ ad Ro. j. Detractoꝛes deo odibiles. Alexander papa et hr̄ vj. q. j. ſumma. Sūma iniqtas eſt detrahere. ipi ei detractoꝛes deteriores ſunt ꝙ fures. vt patꝫ ibidē Sic ꝫ ecōtra ꝗ prudēs eſt oꝛe alios non diffamat. Eccli. xviij. Hō ſapiēs attēdit ab inertia. Ecci. xx. Sapiens in vbis ſeipm̄ amabilē facit. Nec tm̄ ab his vbis ꝫ a ꝗbuſcūqꝫ aliis nociuis ſe prudēs cuſtodit. qꝛ vt dicit ps. cxxxix. Vir linguoſus nō dirigeꝛ in terra. ⁊ Ecci. xx. Qui multis vtiꝛ vbis ledit aiam ſuā. Et ecōtra prouer. xiij. ⁊ xxj. Qui cuſtodit os ſuū ⁊ linguā ſuam cuſtodit ab anguſtijs aiaꝫ ſuā. qꝛ vt dicit ſaluatoꝛ Mat. xij. De oi verbo ocioſo qꝺ locuti fuerint hoīes reddēt rōneꝫ in die iudicij. ¶ Tertia fatuitas eſt in opibus. ⁊ probaꝛ in trib⁹. Pꝛio qꝛ tales ſpūalibus bonis ſe nō oꝛnant. Et ſic diciꝛ de fatuis vginib⁹. nō ſumpſerūt oleū ſecū. ſ. charitatis. prouer. xxj. Theſaur⁹ deſiderabilis oleū in habitaculo iuſti. oleū ſcꝫ charitatis. qꝛ dicit apl's. j. Choꝝ. xiij. Si habuero oēm fidē ita vt mōtes trāſferā. charitatē aūt nō habuero nihil ſum. Et ſi diſtribuero omnē ſubſtantiā in cibos pauperū. etiā ſi tradidero coꝛp⁹ meū igni vt ardeā. charitatē aūt nō habuero nihil ſuꝫ. et nihil mihi pdeſt. Aug. Charitas ad oia valet ſine ꝗ nihil valēt oia. Gre. Quicꝗd pcipiꝛ in charitate ſolidaꝛ. Nō hꝫ viriditatē ramus boni opis ſi nō permanet in radice charitatis. Aug⁹. Sola charitas eſt ꝗ diſtinguit inter filios regni ⁊ filios pditiōis. Scōo pbaꝛ fatuitas opis in hoc cū recta intētiōe caret. Aug. de vbis dn̄i. Qui nō ppterea gaudet qꝛ intrinſecus deo placet oleū ſecū nō habꝫ. Gre. Qui rectā intentionē in ope non tenet totū opus amittit. Magr̄m. ij. diſt. xl. Actus ſimpliciꝛ mali ſunt ꝗ pūerſam intentionē habēt. Deus poti⁹ eſt inſpectoꝛ coꝛdis ꝙ operis. Et opus ꝗlibet ita remunerat ſm̄ ꝙ ex coꝛde pcedit. Debet ꝫ ois intētio nr̄a in oib⁹ opibus nr̄is eſſe honoꝛ ⁊ glia dei. j. Choꝝ. x. Siue māducatis ſiue bibitis vel aliquid aliud faciatis ad gliam dei facite. Tertio fatuitas ꝯſideraꝛ in hoc. qꝛ tarde ſe ad deū ꝯuertūt. ⁊ ꝺ meritis bonoꝝ operū ſibi nō puident. ⁊ negligentes ſunt in factis ſuis. hoc tangiꝛ in textu cū diciꝛ Mora faciēte ſpōſo. i. deo p patientē expectationem. doꝛmitauerūt oēs. ſ. in veniali. ⁊ doꝛmierūt ſcꝫ in moꝛtali. paruipēdentes dei iuſticiā. Neſcientes illud Eccli. v. Miſericoꝛdia ⁊ ira ab illo cito approximat. ⁊ in peccatoꝛes reſpicit ira illius. ⁊ ſubdit. Ne tardes ꝯuerti ad dn̄m. ⁊ ne differas de die i diem. ſubito eīm veniet ira eius. ⁊ in tpe vindicte diſpdet te. hoc eſt qn̄ nullū habes ad hoc reſpectum. Eſt igiꝛ ſumma fatuitas ꝙ hō ſeipm̄ negligit. ⁊ tēpus ſic inutiliter ꝯſumit ⁊ amittit qꝺ nūꝙ recuperare poterit. Qui aūt vera puidētia vtiꝛ ille puidet ſibi in tpe opoꝛtuno de neceſſitate ſua. Sic tales hoīes accidioſos et negligētes hoꝛtaꝛ ſalomō Prouer. vj. O piger ſurge ⁊ vade ad formicā. diſce ſapientiā. ꝗ cū nō habeat ducē neqꝫ pceptoꝛeꝫ nec pncipē laboꝛat in eſtate ſibi cibū ⁊ ꝯgregat in meſſe ꝙ hꝫ in hyeme. Et ſic ꝗlibet hō debet facere tpe grē qꝺ homi valde breue eſt ⁊ incertū. ppꝛ qꝺ merito magis ſollicitus eſſe deberet. ⁊ maioꝛi diligētia ſe in bonis exercere. vt docemur Eccl'es. ix. Quodcūqꝫ pōt manus tua opari inſtāter fac. qꝛ nec opus nec ratio eſt apud inferos ꝗ tu properas. ad Gal'. vj. Que hō ſeminauerit hec ⁊ metet. Preparemus igiꝛ nos in tpe ne claudeꝛ nobis ianua celeſtis regni ſicut fatuis his accidit vginib⁹. Videamus ne ſimus ſerui inutiles. ne locū in nob habebit illud Matt. xxv. Inutilē ſeruū pijcite in tenebras exterioꝛes. Simus igitur ſapiētes ⁊ prouidentes bona in tpe opoꝛtuno.

¶ De ſancta Doꝛothea vel Appollonia.

¶ Sermo lxj.

Domine domie aperi

nobis. Matt. xxv. ¶ Nota regnū celoꝝ aperiꝛ multiplicib⁹ pſonis. eo ꝙ diuiſiones grarū ſunt. j. ad Choꝝ. xij. Ipſa eīm ſctā eccl'ia habet ſevt regio diſſimilitudis. vt diciꝛ Aug. in qua vnus ſic. alter ſic ibat. dicit eīm Droſi⁹ ſup iſto ps. Dn̄e ꝗs habitabit in tabernaculo tuo. ¶ Notandū ꝙ ſunt decē genera hoīm in pn̄ti ꝗbus aperitur tabernaculū dn̄i in futuro. Nā ſicut filij iſrl'